

УДК 35.614. 615. 616
DOI <https://doi.org/10.11603/1681-2786.2025.1.15349>

О. С. КІЯН

СИСТЕМНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ МЕХАНІЗМІВ УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ

Житомирський державний університет імені Івана Франка, м. Житомир, Україна

Мета: теоретично обґрунтувати напрями системної трансформації механізмів управління охороною здоров'я України в умовах реформування галузі та післявоєнної відбудови.

Матеріали і методи. У дослідженні використано комплекс наукових методів: системний аналіз – для вивчення системи охорони здоров'я як цілісного об'єкта управління та дослідження взаємозв'язків між її елементами; порівняльний аналіз – для зіставлення різних наукових підходів та вивчення міжнародного досвіду; статистичний аналіз – для оброблення даних щодо фінансування галузі; абстрактно-логічний метод – для теоретичного узагальнення та формулювання висновків. Інформаційною базою дослідження стали законодавчі акти України, офіційні статистичні дані, наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених, аналітичні матеріали міжнародних організацій за період 2019–2024 років.

Результати. Визначено основні напрями трансформації механізмів управління охороною здоров'я в умовах реформування. Проаналізовано сучасний стан фінансування галузі: загальні державні видатки на охорону здоров'я у 2024 р. становлять 201,7 млрд грн (менше 3% ВВП), з яких 158,8 млрд грн спрямовано на реалізацію програми медичних гарантій. Установлено, що ефективність функціонування галузі залежить від впровадження моделей державно-приватного партнерства та посилення міжсекторальної взаємодії. Досліджено міжнародний досвід впровадження державно-приватного партнерства в системах охорони здоров'я розвинених країн та визначено можливості його адаптації в Україні. Обґрунтовано необхідність впровадження стратегічного управління галуззю, що передбачає розроблення довгострокової стратегії розвитку, створення інституційної бази для реалізації проєктів ДПП, посилення міжсекторальної взаємодії через створення координаційних органів та розвиток мережових структур управління.

Висновки. Обґрунтовано необхідність системної трансформації механізмів управління охороною здоров'я на основі державно-приватного партнерства. Визначено, що посилення міжсекторальної взаємодії, впровадження нових механізмів фінансування й сучасних систем оцінювання якості медичних послуг дозволить підвищити ефективність функціонування галузі навіть в умовах обмежених ресурсів та післявоєнної відбудови.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: система охорони здоров'я; механізми управління; системні трансформації; реформування; державно-приватне партнерство.

Вступ. Трансформація системи охорони здоров'я України відбувається в складних умовах післявоєнної відбудови та потребує впровадження ефективних механізмів управління галуззю. Особливої актуальності набуває пошук оптимальних моделей поєднання державного регулювання та ринкових механізмів у сфері охорони здоров'я, що зумовлює необхідність системного дослідження сучасних підходів та розроблення нових механізмів управління [1; 2].

Сучасна система охорони здоров'я України характеризується складністю та багатокомпонентністю, охоплюючи державний, приватний, традиційний та неформальний сектори. В умовах реформування галузі особливого значення набуває впровадження ефективних механізмів

управління на основі державно-приватного партнерства. Це пов'язано з тим, що державний сектор не здатний самостійно забезпечити необхідний рівень медичних послуг через обмеженість ресурсів та управлінські проблеми [3; 4].

За даними статистики, Україна витрачає на медицину від 2,8% до 4% ВВП, що значно менше порівняно з розвиненими країнами. При цьому значна частина витрат припадає на програму державних гарантій медичного обслуговування населення. Така ситуація вимагає пошуку нових підходів до фінансування та управління галуззю, зокрема через механізми державно-приватного партнерства [5; 6].

Міжнародний досвід свідчить, що найбільш ефективними є моделі управління охороною

здоров'я, що базуються на поєднанні державного регулювання та ринкових механізмів. Зокрема, у Великій Британії, Франції, Німеччині та інших розвинених країнах успішно функціонують різні форми державно-приватного партнерства в охороні здоров'я, що дозволило значно підвищити якість і доступність медичних послуг.

Теоретичні та практичні аспекти управління системою охорони здоров'я висвітлено в наукових працях [7; 8], в яких розглянуто концептуальні засади реформування галузі, механізми державного управління охороною здоров'я, питання якості медичної допомоги. Проблеми впровадження державно-приватного партнерства в охороні здоров'я розглянуто низкою науковців, які досліджували організаційно-правові механізми взаємодії державного та приватного секторів у медичній галузі. Водночас питання системної трансформації механізмів управління охороною здоров'я в умовах реформування та післявоєнної відбудови потребують подальшого дослідження [9].

Мета: теоретичне обґрунтування напрямів системної трансформації механізмів управління охороною здоров'я України в умовах реформування галузі.

Матеріали і методи. Методологічною основою дослідження є комплексний підхід, що поєднує різні наукові методи для всебічного вивчення процесів трансформації механізмів управління охороною здоров'я. У роботі використано такі методи дослідження:

– системний аналіз – для вивчення системи охорони здоров'я як цілісного об'єкта управління та дослідження взаємозв'язків між її елементами; виявлення структурних компонентів та функціональних характеристик механізмів управління галуззю;

– порівняльний аналіз – для зіставлення різних наукових підходів до визначення ключових понять і механізмів управління охороною здоров'я; вивчення міжнародного досвіду впровадження державно-приватного партнерства в медичній галузі;

– абстрактно-логічний метод – для теоретичного узагальнення та формулювання висновків дослідження;

– статистичний аналіз – для оброблення статистичних даних щодо фінансування та функціонування системи охорони здоров'я України.

Інформаційною базою дослідження стали законодавчі та нормативно-правові акти України, офіційні статистичні дані, наукові праці вітчизняних та зарубіжних учених, аналітичні матеріали міжнародних організацій, зокрема ВООЗ та Світового банку, щодо розвитку систем охорони здоров'я та впровадження механізмів державно-приватного партнерства.

Дослідження охоплює період 2019–2024 років, що дозволяє проаналізувати трансформацію

механізмів управління охороною здоров'я в умовах реформування галузі та визначити перспективи їх подальшого розвитку в контексті післявоєнної відбудови України. У процесі дослідження особливу увагу приділено аналізу успішних практик запровадження державно-приватного партнерства в системах охорони здоров'я розвинених країн, зокрема Великої Британії, Франції, Німеччини, для визначення можливостей адаптації їх досвіду в Україні.

Результати дослідження та їх обговорення.

Сучасна система охорони здоров'я України характеризується складністю та багатокомпонентністю, охоплюючи державний, приватний, традиційний та неформальний сектори. В умовах реформування галузі особливого значення набуває впровадження ефективних механізмів управління на основі державно-приватного партнерства.

За даними статистики, Україна витрачає на медицину від 2,8% до 4% ВВП [10]. Зокрема, загальні державні видатки на охорону здоров'я у 2024 р. становлять 201,7 млрд грн., а у відсотках від ВВП країни обсяги витрат на охорону здоров'я – менше 3%. Найбільшою статтею витрат є реалізація програми державних гарантій медичного обслуговування населення (ПМГ). На неї передбачено у 2024 році 158,8 млрд грн., що на 11,2% більше порівняно з бюджетом 2023 р. [11]. Ці кошти знаходяться в розпорядженні Національної служби здоров'я України (НСЗУ).

Повномасштабна війна внесла корективи, і натеper для збереження кадрового потенціалу та забезпечення універсального охоплення населення медичними послугами в зоні бойових дій передбачено видатки за пакетом «Готовність та забезпечення надання медичної допомоги в районі проведення воєнних (бойових) дій». Оскільки повномасштабна війна призвела до найбільшої кризи народжуваності в історії незалежної України, введено новий пакет послуг «Медична допомога з репродуктивного здоров'я». Ще один новий пакет медичної допомоги – «Трансплантація та посттрансплантаційний супровід». Також для підтримки окремих комунальних закладів у системі охорони здоров'я, які не надають медичних послуг за ПМГ, планується збереження субвенції в сумі 1,7 трлн грн [12].

У Державному бюджеті на 2024 рік на надання медичних послуг за окремими державними програмами та комплексними заходами програмного характеру (централізовані закупівлі) передбачено 12,1 млрд грн, що на 21% більше порівняно з бюджетними асигнуваннями попереднього року. На підготовку та підвищення кваліфікації кадрів у сфері охорони здоров'я, а також підготовку наукових та науково-педагогічних кадрів закладами фахової передвищої та вищої освіти в бюджеті передбачено 6,8 млрд грн, а це на 10,2% менше,

ніж у попередньому році. Бюджетні асигнування на програму «Громадське здоров'я та боротьба з епідеміями» було збільшено на 29,7%, до 4,9 млрд грн (рис. 1).

Незважаючи на проведені реформи у сфері охорони здоров'я, згідно з результатами дослідження GfK Ukraine, в якому українці оцінювали проблеми, які є актуальними на сучасному етапі сфери охорони здоров'я, було визначено, що 18 мільйонів українців ходять до лікарні щорічно, а 93% з них – платять у цих лікарнях із власної кишені.

Впровадженню ринкових відносин у сфері охорони здоров'я та вдосконаленню її фінансового забезпечення присвячено праці низки науковців [13; 14]. З огляду на зміст цих досліджень та напрацювання інших науковців можна стверджувати, що наявні механізми державного управління є результатом еволюції медичної допомоги в умовах тривалого реформування системи охорони здоров'я та трансформаційних зрушень в українському суспільстві. Отже, вони потребують удосконалення.

Основним завданням системи охорони здоров'я є розроблення та впровадження заходів, спрямованих на зниження рівня захворюваності, інвалідності та смертності в межах ресурсів, наявних у секторі охорони здоров'я загалом. Це відповідає основній меті охорони здоров'я, яка полягає в досягненні оптимальних результатів для пацієнтів у межах наявних ресурсів. Така мета актуальна для кожної системи, складової частини та суб'єкта управління охороною здоров'я.

У нормативно-правових актах та інших документах, що регламентують функціонування закладів охорони здоров'я, розрізняють стратегічні, тактичні та оперативні цілі відповідно до їх важливості. За спрямованістю та змістом діяльності

виділяють: правові, демографічні, репродуктивні, профілактичні, лікувально-профілактичні, діагностичні, реабілітаційні цілі.

Відповідно до зазначених цілей було визначено такі завдання:

1. Підвищити ефективність роботи закладів охорони здоров'я за мінімізації витрат;

2. Посилити адресність надання медичних послуг населенню відповідно до гарантованого державою обсягу безоплатної медичної допомоги та за його межами;

3. Забезпечити створення матеріально-технічної та економічної бази, а також розвиток мережі закладів первинної та спеціалізованої медичної допомоги;

4. Оптимізувати системи державної та громадської діагностики якості медичної допомоги, здійснювати контроль за діяльністю всіх органів охорони здоров'я, на всіх рівнях і всіх форм власності.

Аналіз міжнародного досвіду свідчить, що найбільш ефективними є моделі управління охороною здоров'я, що базуються на поєднанні державного регулювання та ринкових механізмів. Зокрема, у Великій Британії успішно функціонує модель державно-приватного партнерства в охороні здоров'я, що дозволила значно підвищити якість і доступність медичних послуг.

Для вдосконалення механізмів управління охороною здоров'я України необхідно:

– впровадити стратегічне управління галуззю на основі державно-приватного партнерства;

– посилити міжсекторальну взаємодію та координацію діяльності всіх суб'єктів системи охорони здоров'я;

– забезпечити ефективний розподіл ресурсів і контроль за їх використанням;

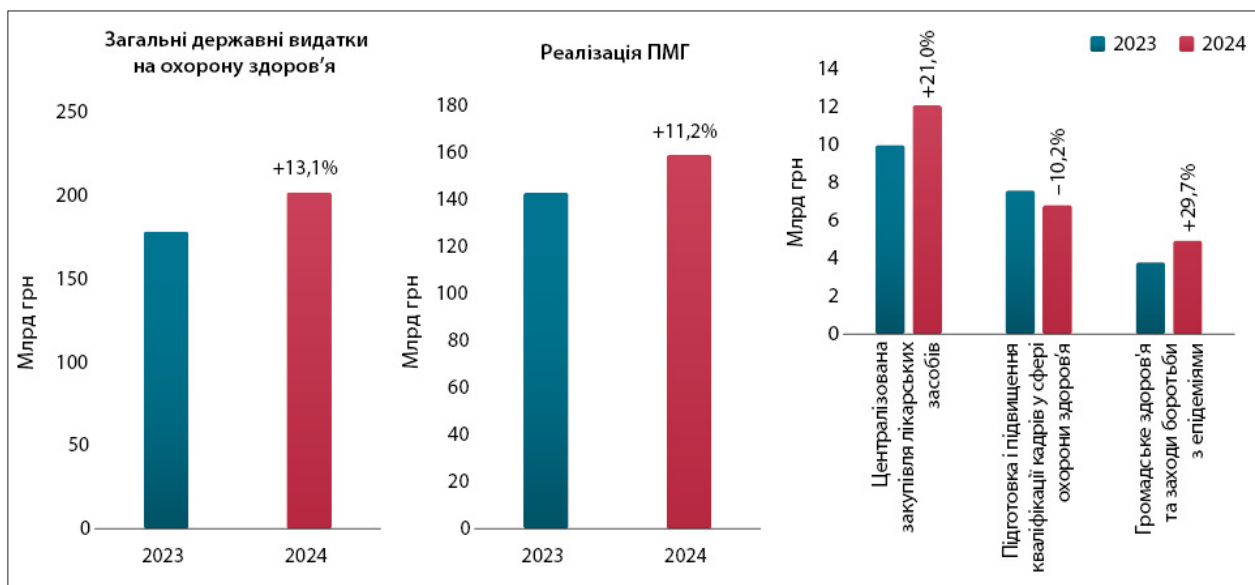

Рис. 1. Загальні державні видатки на охорону здоров'я у 2023 та 2024 рр. та основні статті витрат

– запровадити сучасні механізми оцінювання якості медичних послуг.

Висновки. На основі проведеного дослідження встановлено, що системна трансформація механізмів управління охороною здоров'я України потребує впровадження нових моделей управління, заснованих на принципах державно-приватного партнерства. Міжнародний досвід свідчить про ефективність таких моделей у підвищенні якості та доступності медичних послуг. Аналіз сучасного стану фінансування галузі виявив недостатній рівень державних видатків на охорону здоров'я (2,8–4% ВВП), що значно нижче показників розвинених країн (7–10% ВВП). При цьому основна частина коштів (158,8 млрд грн) спрямовується на реалізацію програми державних гарантій медичного обслуговування населення, що вимагає пошуку додаткових джерел фінансування та впровадження нових механізмів управління ресурсами. В умовах післявоєнної відбудови особливого значення набуває посилення міжсекторальної взаємодії та координації діяльності всіх суб'єктів системи охорони здоров'я. Впровадження нових пакетів медичних послуг, спрямованих на забезпечення медичної допомоги в районах проведення бойових

дій, репродуктивне здоров'я та трансплантацію, потребує ефективних механізмів управління та контролю. Дослідження показало необхідність стратегічного управління галуззю, що передбачає розроблення довгострокової стратегії розвитку, створення інституційної бази для реалізації проєктів державно-приватного партнерства, розвиток мережевих структур управління. Це дозволить забезпечити системний підхід до реформування галузі та підвищити ефективність використання наявних ресурсів.

Важливим напрямом удосконалення механізмів управління є впровадження сучасних систем оцінювання якості медичних послуг, що включає стандартизацію медичної допомоги, розвиток систем моніторингу та механізмів зворотного зв'язку з пацієнтами. Це сприятиме підвищенню якості медичної допомоги та задоволеності пацієнтів.

Перспективними подальших досліджень є розроблення конкретних механізмів запровадження державно-приватного партнерства в охороні здоров'я України, вивчення можливостей адаптації успішного міжнародного досвіду та створення методичних підходів до оцінювання ефективності нових моделей управління галуззю в умовах післявоєнної відбудови.

Список літератури:

1. Рачинський А., Дарчин Б. Трансформація системи охорони здоров'я України: роль держави. *Scientific Collection «InterConf+»*. 2022. № 18 (95). С. 310–317. DOI: 10.51582/interconf.19-20.01.2022.031
2. Медична реформа. Урядовий портал : веб-сайт. URL: <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/reformi/rozvitok-lyudskogo-kapitalu/reforma-sistemi-ohoroni-zdorovya> (дата звернення: 28.12.2021).
3. Рудакова Л.О., Михальчук В.М. Децентралізація управління системою охорони здоров'я на місцевому рівні (на прикладі Київської області). *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 8. С. 105–108. DOI: 10.32702/2306-6814.2021.8.105
4. Визначення потреб у навчанні керівників сфери охорони здоров'я України / М.М. Білинська та ін. *Medical Perspectives*. 2020. № 25(3). С. 19–25. DOI: 10.26641/2307-0404.2020.3.214872
5. Бородін Є., Моїсеєва Л. Охорона громадського здоров'я як об'єкт державного управління. Державна політика у сфері боротьби з туберкульозом: світовий досвід. *Аспекти публічного управління*. 2022. № 10(4). С. 13–22. DOI: 10.46398/cuestpol.3968.22
6. Червяк С. Новітня система суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я в Україні. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. С. 162–168. DOI: 10.32844/2618-1258.2024.2.23
7. Сіделковський О.Л. Суб'єкти формування та реалізації публічної політики у сфері охорони здоров'я. *Публічне право*. 2020. № 1. С. 116–123.
8. Юнгер В.І. Джерела фінансування повоєнного відновлення системи охорони здоров'я (загальні положення). *Економіка, управління та адміністрування*. 2024. № 1(107). С. 199–206. DOI: 10.37374/2020-37-10
9. Калашник Н.С., Березовський П.П. Державно-приватне партнерство як стратегія виконання Україною порядку денного сталого розвитку на період до 2030 року (на прикладі галузі охорони здоров'я). *Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права*. 2023. № 5. С. 30–35. DOI: 10.51547/ppr.dp.ua/2023.5.5
10. Пархоменко-Куцєвіл О. Форсайт у системі державного управління у сфері охорони здоров'я України в умовах пандемії: теоретичні засади. *Науковий вісник: Державне управління*. 2022. № 1(11). С. 166–185. DOI: 10.33269/2618-0065-2022-1(11)-166-186
11. Засади міжнародної та національної політики і стратегій у сфері громадського здоров'я / В.М. Лехан та ін. *Public health system in Ukraine and EU countries: realities, transformation, development vectors, perspectives: Scientific monograph*. Riga: Baltija Publishing, 2023. С. 61–98. DOI: 10.30525/978-9934-26-330-9-3
12. Гуржий П.О. Концептуальні засади системи менеджменту в закладах охорони здоров'я. *Економічний вісник Дніпровського державного технічного університету*. 2022. № 1(4). С. 30–37. DOI: 10.31319/2709-2879.2022iss1(4).264522pp30-37
13. Кравченко С. Громадське здоров'я: поняття і сутність, роль інформаційно-аналітичного супроводу. *Вісник соціальної гігієни та організації охорони здоров'я України*. 2022. № 1. С. 70–74. DOI: 10.11603/1681-2786.2022.1.13078
14. Шевчук Р.В. Аналіз зарубіжного досвіду публічного управління у сфері охорони здоров'я. Публічне урядування. 2022. № 4(32). С. 80–86. DOI: 10.32689/2617-2224-2022-4(32)-11

References

1. Rachynskiy, A., & Darchyn, B. (2022). Transformatsiia systemy okhorony zdorovia Ukrainy: rol derzhavy [Transformation of the healthcare system of Ukraine: the role of the state]. *Scientific Collection «InterConf+»*, 18(95), 310–317. doi: 10.51582/interconf.19-20.01.2022.031 [in Ukrainian].
2. Medychna reforma [Medical reform]. (2021). Uriadovyi portal: veb-sait. Retrieved from <https://www.kmu.gov.ua/diyalnist/reformi/rozvitok-lyudskogo-kapitalu/reforma-sistemi-ohoroni-zdorovya> [in Ukrainian].
3. Rudakova, L. O., & Mykhalchuk, V. M. (2021). Detsentralizatsiia upravlinnia systemoi okhorony zdorovia na mistsevomu rivni (na prykladi Kyivskoi oblasti) [Decentralization of healthcare system management at the local level (on the example of Kyiv region)]. *Investytsii: praktyka ta dosvid* [Investment: practice and experience], 8, 105–108. doi: 10.32702/2306-6814.2021.8.105 [in Ukrainian].
4. Bilynska, M. M., Vasylykova, N. I., Radish, Y., Kurylo, T. M., & Mazaraki, A. A. (2020). Vyznachennia potreb u navchanni kerivnykiv sfery okhorony zdorovia Ukrainy [Determining the training needs of healthcare managers in Ukraine]. *Medical Perspectives*, 25(3), 19–25. doi: 10.26641/2307-0404.2020.3.214872 [in Ukrainian].
5. Borodin, Y., & Moiseieva, L. (2022). Okhorona hromadskoho zdorovia yak ob'ekt derzhavnogo upravlinnia. Derzhavna polityka u sferi borotby z tuberkulozom: svitovyi dosvid [Public health protection as an object of public administration. State policy in the field of tuberculosis control: world experience]. *Aspekty publichnoho upravlinnia* [Aspects of public management], 10(4), 13–22. doi: 10.46398/cuestpol.3968.22 [in Ukrainian].
6. Cherviak, S. (2024). Novitnia systema sub'ektiv formuvannia ta realizatsii derzhavnoi polityky u sferi okhorony zdorovia v Ukraini [The latest system of subjects of formation and implementation of state policy in the field of healthcare in Ukraine]. *Naukovyi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava* [Scientific Journal of Public and Private Law], 162–168. doi: 10.32844/2618-1258.2024.2.23 [in Ukrainian].
7. Sidelkovskiy, O. L. (2020). Sub'ekty formuvannia ta realizatsii publichnoi polityky u sferi okhorony zdorovia [Subjects of formation and implementation of public policy in the field of healthcare]. *Publichne pravo* [Public law], 1, 116–123 [in Ukrainian].
8. Yunher, V. I. (2024). Dzherela finansuvannia povoiennoho vidnovlennia systemy okhorony zdorovia (zahalni polozhennia) [Sources of financing for post-war recovery of the healthcare system (general provisions)]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia* [Economics of management and administration], 1(107), 199–206. doi: 10.37374/2020-37-10 [in Ukrainian].
9. Kalashnyk, N. S., & Berezovskiy, P. P. (2023). Derzhavno-pryvatne partnerstvo yak stratehiia vykonannia Ukrainoiu poriadku dennoho staloho rozvytku na period do 2030 roku (na prykladi haluzi okhorony zdorovia) [Public-private partnership as a strategy for Ukraine's implementation of the sustainable development agenda for the period up to 2030 (on the example of the healthcare sector)]. *Dniprovskiy naukovyi chasopys publichnoho upravlinnia, psykholohii, prava* [Dnipro Scientific Journal of Public Administration, Psychology, Law], 5, 30–35. doi: 10.51547/ppp.dp.ua/2023.5.5 [in Ukrainian].
10. Parkhomenko-Kutsevil, O. (2022). Forsait u systemi derzhavnogo upravlinnia u sferi okhorony zdorovia Ukrainy v umovakh pandemii: teoretychni zasady [Foresight in the system of public administration in the field of healthcare of Ukraine in a pandemic: theoretical principles]. *Naukovyi visnyk: Derzhavne upravlinnia* [Scientific Bulletin: Public Administration], 1(11), 166–185. doi: 10.33269/2618-0065-2022-1(11)-166-186 [in Ukrainian].
11. Lekhan, V. M., Kriachkova, L. V., Zaitsev, O. A., Hrytsenko, L. O., & Makhova, I. A. (2023). Zasady mizhnarodnoi ta natsionalnoi polityky i stratehii u sferi hromadskoho zdorovia [Principles of international and national policies and strategies in the field of public health]. In *Public health system in Ukraine and EU countries: realities, transformation, development vectors, perspectives: Scientific monograph* (pp. 61–98). Riga: Baltija Publishing. doi: 10.30525/978-9934-26-330-9-3 [in Ukrainian].
12. Hurzhyi, P. O. (2022). Kontseptualni zasady systemy menedzhmentu v zakladakh okhorony zdorovia [Conceptual foundations of the management system in healthcare institutions]. *Ekonomichnyi visnyk Dniprovskoho derzhavnogo tekhnichnoho universytetu* [Economic Bulletin of Dnipro State Technical University], 1(4), 30–37. doi: 10.31319/2709-2879.2022iss1(4).264522pp30-37 [in Ukrainian].
13. Kravchenko, S. (2022). Hromadske zdorovia: poniattia i sutnist, rol informatsiino-analitychnoho suprovodu [Public health: concept and essence, the role of information and analytical support]. *Visnyk sotsialnoi hihieny ta orhanizatsii okhorony zdorovia Ukrainy* [Bulletin of Social Hygiene and Healthcare Organisation of Ukraine], 1, 70–74. doi: 10.11603/1681-2786.2022.1.13078 [in Ukrainian].
14. Shevchuk, R. V. (2022). Analiz zarubizhnoho dosvidu publichnoho upravlinnia u sferi okhorony zdorovia [Analysis of foreign experience of public administration in the field of healthcare]. *Publichne uriaduvannia* [Public administration], 4(32), 80–86. doi: 10.32689/2617-2224-2022-4(32)-11 [in Ukrainian].

SYSTEMIC TRANSFORMATIONS OF HEALTHCARE MANAGEMENT MECHANISMS IN THE CONTEXT OF REFORM

O. S. Kiian

Ivan Franko Zhytomyr State University, Zhytomyr, Ukraine

Purpose: to theoretically substantiate the directions of systemic transformation of healthcare management mechanisms in Ukraine under the conditions of industry reform and post-war reconstruction.

Materials and methods. The study employed a complex of scientific methods: systems analysis – to study the healthcare system as a holistic management object and investigate relationships between its elements; compara-

tive analysis – to compare different scientific approaches and study international experience; statistical analysis – to process data on industry financing; abstract-logical method – for theoretical generalization and formulation of conclusions. The research information base included legislative acts of Ukraine, official statistical data, scientific works of domestic and foreign scientists, and analytical materials from international organizations for the period 2019–2024.

Results. The main directions of healthcare management mechanisms transformation under reform conditions have been determined. The current state of industry financing has been analyzed: total government healthcare expenditure in 2024 amounts to 201.7 billion UAH (less than 3% of GDP), of which 158.8 billion UAH is directed to implementing the medical guarantees program. It has been established that the industry's operational efficiency depends on implementing public-private partnership models and strengthening intersectoral interaction. International experience in implementing public-private partnerships in healthcare systems of developed countries has been studied, and possibilities for its adaptation in Ukraine have been identified. The necessity of implementing strategic industry management has been substantiated, which involves developing a long-term development strategy, creating an institutional framework for PPP project implementation, strengthening intersectoral interaction through establishing coordination bodies and developing network management structures.

Conclusions. The necessity of systemic transformation of healthcare management mechanisms based on public-private partnership has been substantiated. It has been determined that strengthening intersectoral interaction, implementing new financing mechanisms, and modern medical service quality assessment systems will improve the industry's operational efficiency even under conditions of limited resources and post-war reconstruction.

KEY WORDS: **healthcare system; management mechanisms; systemic transformations; reform; public-private partnership.**

Рукопис надійшов до редакції 01.03.2025

Відомості про автора:

Кіян Олександр Сергійович, аспірант Житомирського державного університету імені Івана Франка, Житомир; директор клініки ЦСМ, <https://orcid.org/0009-0001-5769-4125>

Електронна адреса для листування: centermindst@gmail.com